

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: *vedoucí práce*

Autor/ka práce: Tomáš Kapal

Název práce: : Politická kultura v příbězích

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Grznár

Oponent/tka: Mgr. Eva Králová

Navržené hodnocení: velmi dobře

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Autor si klade otázku: „Jak vyrůstání za komunistického režimu, Sametová revoluce a následná transformace ovlivnily postoje respondentů k současné politické situaci a jaký mají vliv na politickou kulturu, která se u nich vyskytuje?“ Odpovídá na ni s využitím nejpoužívanější typologie politické kultury od Almonda a Verby doplněný o odcizený typ. Na úrovni bakalářské práce k takovému postupu nemám výhrad. Práce je vhodně strukturována.

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Práce využívá i anglicky psané texty, celkové množství literatury by nicméně mohlo být větší. Osobně postrádám přinejmenším přehledovou práci Marka Skovajsy „Politická kultura“. Tuto teoreticky-přehledovou roli nicméně v práci sehrává dílo Welchovo a nejde tedy o závažné opomenutí.

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Data jsou vybrána i popsána dobře, nicméně počet analyzovaných rozhovorů mohl být vyšší vzhledem k tomu, že autor nemusel data sám sbírat a přepisovat. Metodologie je dobře obecně charakterizována a následná analýza působí přesvědčivě, nicméně bych uvítal detailnější popis toho, jak konkrétně autor analýzu prováděl. Kvalita samotné analýzy je nicméně dobrá (na úrovni otevřeného kódování Grounded Theory a mírný přesah ke kódování axiálnímu, což se ovšem v práci samotné nedočteme).

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Na standardy bakalářské práce je kvalita argumentace velmi dobrá, ale především u zacházení s teoriemi politické kultury je argumentační postup poněkud eklektický. Autor směřuje pozitivistickou a interpretativní tradici strategií nejmenšího odporu, kde nárok na pravdu je přiznán všem a vychází se z nejmenšího společného jmenovatele. U bakalářské práce jde o přijatelný postup, u diplomové práce by to však již nestačilo.

5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

Ano, jednoznačně.

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Kvalita odkazového aparátu je velmi dobrá. Práce obsahuje několik málo překlepů a odchylek tvarosloví, ale jde o velmi málo častý jev, který nijak nenarušuje plynulost čtení nebo schopnost porozumět textu. U citací z přepisů rozhovorů bych uvítal nejen odkaz na kódové jméno informanta, ale také odkaz na konkrétní stranu přepisu.

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Hlavní epistemologický kotrmelec práce vidím v tom, že autor vychází z kvalitativního materiálu a autorů jako Welch, který je velmi kritický k pozitivistické tradici pojetí politické kultury a dokonce hovoří o disciplinární normalizaci, která vede k vytěsnění teorie metodou velkých dotazníkových šetření, ale závěry přesto formuluje typologií vytvořenou a udržovanou těmito pozitivistickými autory. Opakuji, že pro bakalářskou práci mi toto nepřipadá jako závažný nedostatek, protože v tomto vysoce komplikovaném teoretickém terénu v minulosti zabloudili i mnohem zkušenější autoři. Přesto cítím potřebu konstatovat, že nejde o ideální strategii a tentýž postup v diplomové práci bych již hodnotil velmi kriticky.

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

1. Představte komisi Vaše analytické výsledky, tj. strukturu nalezených kódů.

2. Ve vaší práci ukazujete, že jediní dva respondenti, kteří se aktivně politicky angažovali po roce 1989 nejsou nositeli participativních postojů a jejich vztah k politice je reálně spíše odcizený. Tento fenomén v práci označujete jako kvaziparticipativní typ politické kultury v návaznosti na pozitivistické autory (Vajdová, Stachová). Interpretativní autoři by nicméně pravděpodobně tvrdili, že tento jev je způsoben tím, že pro zcela pasivního a neinformovaného člověka je jednoduché udržet si naivní ideály o fungování demokracie, kdežto ti, kteří reálně participovali, poznají tvrdou realitu dna demokratického politického systému, což vede k odcizení. To by znamenalo, že původní typologii Almonda a Verby je třeba dekonstruovat, protože v tomto případě selhává. Viděno z odstupů, která z těchto interpretací je Vám bližší a proč?

Celkové hodnocení práce:

Hodnocená práce je myšlenkově kvalitní a autorovi se daří prokázat, že je schopen kriticky a nezávisle myslet, uvědomuje si vztah teorie, metody a analýzy v sociologii a velmi dobře rozumí tomu, jak má vypadat odborný text. Kvalita analýzy nevede k pochybnostem o poctivosti práce. Jako slabší stránky práce vnímám počet analyzovaných rozhovorů jen mírně převyšující hranici přijatelného, eklektické zacházení s teorií a spíše menší počet relevantních citovaných prací. Konkrétní postup analýzy mohl být pečlivěji popsán. Celkově jde stále o nadprůměrnou práci, nicméně jsem přesvědčen, že za předpokladu lepšího autorova zacházení s časem by mohla být ještě lepší. Proto práci hodnotím jako velmi dobrou.

Datum:

Podpis: